

*Nguyên tác: “Three Letters from Teddy” (Elizabeth Silance Ballard, Home Life magazine 1976)*

Đây là câu chuy&#n v&# m&# t cô giáo tên Jean Thompson. Chuy&#n đã x&# y ra t&# nhi&# u năm tr&# c, lúc cô đang d&# y &# tr&# ng ti&# u h&# c trong m&# t th&# tr&# n nh&# c&# a Hoa K&# .

Đ&# u mùa Thu, ngày khai gi&# ng niên h&# c m&# i, cô Thompson đ&# ng tr&# c các em h&# c sinh l&# p Năm. Cô nhìn c&# l&# p và nói m&# t câu mà các giáo viên v&# n th&# ng nói, là “cô s&# yêu th&# ng t&# t c&# các em nh&# nhau”.

Nh&# ng t&# thâm tâm cô bi&# t mình s&# không làm đ&# c đ&# u đó, b&# i vì cô v&# a trông th&# y chú bé Teddy Stallard ng&# i lù lù ngay &# hàng gh&# th&# ba. H&# i năm ngoái, cô đã t&# ng g&# p Teddy trong tr&# ng và nh&# n th&# y chú bé này không ch&# i đùa vui v&# v&# i các b&# n bè, qu&# n áo thì lôi thôi l&# ch th&# ch, ng&# i ng&# m thì hôi hám b&# n th&# u.

“Chú bé này th&# t là khó &# a”, cô Thompson nghĩ th&# m. Có l&# vì th&# mà m&# y tháng sau đó, khi ch&# m bài t&# p c&# a các h&# c sinh, đã m&# y l&# n cô không ng&# n ng&# i dùng bút đ&# g&# ch nh&# ng nét đ&# m vào bài t&# p c&# a Teddy và ghi ch&# “F” đ&# chói ngay trên đ&# u, nghĩa là Teddy b&# cô x&# p h&# ng kém nh&# t. Vì b&# n bè cùng l&# p ch&# ng m&# y ai &# a Teddy nên cũng ch&# ng có ai t&# v&# ái ng&# i cho chú bé.

Theo quy l&# &# tr&# ng này, c&# vào đ&# u niên h&# c m&# i th&# y giáo cô giáo đ&# u ph&# i coi l&# i h&# c b&# c&# a t&# ng h&# c sinh trong l&# p mình. Cô Thompson nhét h&# c b&# c&# a Teddy xu&# ng d&# i ch&# t, và đ&# n khi cô m&# ra coi, nh&# ng l&# i ghi trong đó đã khi&# n cô s&# ng s&# t.

Cô giáo l&# p M&# t nh&# n xét nh&# sau:

“Teddy là m&# t đ&# a tr&# thông minh, d&# m&# n, hay c&# i đùa. H&# c gi&# i, chăm ch&# , ngoan ngoãn. Em là ngu&# n vui cho m&# i ng&# i chung quanh”.

Cô giáo l&# p Hai ghi:

“Teddy là m&# t h&# c sinh xu&# t s&# c, đ&# c b&# n bè yêu m&# n, nh&# ng có chút khó khăn vì m&# em b&# nh n&# ng và cu&# c s&# ng c&# a gia đình em ch&# c là r&# t v&# t v&# ”.

Đ&# n l&# t cô giáo l&# p Ba ghi:

“Cái ch&# t c&# a ng&# i m&# đã tác đ&# ng m&# nh đ&# n Teddy. Em có c&# g&# ng h&# c, nh&# ng cha em không m&# y quan tâm lo cho con cái, và cu&# c s&# ng gia đình ch&# c ch&# n s&# &# nh h&# ng đ&# n em n&# u không ai giúp đ&# em”.

Và th&# y giáo l&# p B&# n nh&# n xét:

“Teddy t&# ra lãnh đ&# m và không thích thú trong vi&# c h&# c. Em không có nhi&# u b&# n, em hay đi h&# c tr&# và lâu lâu ng&# g&# c trong l&# p”.

Đ&# c t&# i đây, cô Thompson ch&# t hi&# u ra v&# n đ&# và c&# m th&# y áy náy ng&# ng ngừng. Nh&# ng mùa L&# Giáng Sinh đã t&# i và cô lu bu b&# n r&# n v&# i các sinh ho&# t trong tr&# ng.

M&# t ngày tr&# c khi ngh&# L&# Giáng Sinh, t&# t c&# h&# c sinh l&# p Năm đ&# u đ&# m t&# ng cô nh&# ng món quà gói gi&# y màu và g&# n n&# th&# t đ&# p, ngo&# i tr&# món quà c&# a Teddy. Em mang t&# ng cô m&# t món

T&#225;c Gi&#7843;: Chuy&#225;n ng&#225;: Đào Tr&#225;ng Phúc  
Th&#7913; S&#225;u, 29 Th&#225;ng 5 N&#259;m 2009 03:04

Và khi tôi hôm đó, cô đã thay đổi hẳn cách dạy học. Không phải cô chỉ chú trọng đến việc dạy các em tập đọc, tập viết và làm toán, mà cô lại ý chăm sóc cho các em nhiều hơn trong trò chơi và đời sống. Cô quan tâm đến việc học hành của Teddy. Mỗi khi cô tôi bàn em để cho em thêm, tình thân Teddy có vẻ phôi pha hơn lên. Cô càng khuyến khích thì em càng tiến bộ nhanh hơn. Đến cuối năm học thì Teddy đã trở thành một trong vài học sinh giỏi nhất lớp. Và trái với câu nói của mình học đi đôi với hành, cô đã không yêu thích một học sinh như nhau. Teddy là học trò đáng yêu nhất của cô.

Một năm sau, cô Jean Thompson thấy có một mảnh giấy nhét qua khe cửa. Teddy viết: “Cô là cô giáo tuy tôi vẫn nhớ cô ạ em”.

Sáu năm sau, cô lại nhận được một lá thư ngắn từ Teddy. Cậu cho biết đã tốt nghiệp Trung học, đang học 3, và “Cô vẫn là cô giáo tuy tôi vẫn nhớ trong đời em”.

Bốn năm sau, cô lại nhận được một lá thư nữa. Teddy cho biết dù hoàn cảnh có lúc rất khó khăn đến nỗi gần như bỏ học, cậu vẫn quý trọng tâm huyết và tốt nghiệp Đại học với honors xuất sắc, nhớ “Cô vẫn là người thầy tuy tôi vẫn nhớ trong đời em”.

Rời bốn năm sau nữa, cô nhận được lá thư trong đó Teddy báo tin cậu đã tốt nghiệp Tiến sĩ và quyết định học thêm lên nữa.

“Cô vẫn luôn luôn là người thầy tuy tôi vẫn nhớ trong đời em”, nhớ ngây bây giờ tên cậu đã dài hơn. Bức thư ký tên: Tiến sĩ Y khoa Theodore F. Stallard.

2 / 3

## Ba Lá Thợ Cưa Teddy

Tên: Giản Giản; Chuyên ngành: Đào Tạo Công Nhân

Tháng: 13; Số: 225; Ngày: 5 Năm: 2009 03:04

---

Giáng Sinh cuối cùng trôi qua khi bà qua đời. Họ ôm nhau mừng rỡ và Tiến sĩ Theodore Stallard thì thào vào tai cô giáo Jean Thompson:

- “Cảm ơn cô đã tin tưởng em. Cảm ơn cô rất nhiều vì cô đã làm em cảm thấy mình quan trọng và cho em niềm tin là em có thể tỏa ra những thay đổi”.

Cô Thompson vừa khóc vừa nói nhè:

- “Teddy ơi, em nói sai rồi. Chính em mới là người đã dạy cô rằng cô có thể tỏa ra những thay đổi. Cô chưa từng biết dạy học cho tôi khi cô gặp được em”.